

SEKTI ANTANO NAVICKO PAVYZDŽIU

Kasdien nuo ryto ligi vėlyvo vakaro Stalino vardo kolūkiečiai laukuose urgia traktorius „U-2“. Apie jo vairuotoją Antaną Navicką su pasigėrėjimu kalba kolūkiečiai nariai.

— Tai tikras mechanizatorius. Nors jo traktorius nelabai galingas, bet kolūkiečiai jis duoda naudą ne kiek nemažiau, kaip kitas, dirbdamas galingu traktoriumi.

Nuo pat pirmų pavasario dienų drg. Navickas atkakliai ėmėsi darbo. Gegužės 2 d. pradėjęs dirbti trąšų sėjimą „TR-1“, jis patyrė kolūkyje 80 hektarų žiemkenčių ir daugiamėčių žolių. Vos baigė šį darbą, tuojau prikabino prie traktoriaus grūdų sėjimą. Iki šiol jis jau apsėjo vasarinėmis kultūromis 90 ha. Metinę užduotį jis įvykdė 83 proc.

Laimėjimai traktorininkui neatėjo savaime. Jis pasiekė sėkmę stropiu darbu, nuolatinio ieškojimu, kaip pagerinti mašinos išnaudojimą, pakelti darbo našumą. Zinodamas savo traktoriaus ir dirvos savybes, jis traktorių pertvarkė: 1,5 karto paplatino jo ratus, tuo pakeldamas mašinos praeinamumą.

Traktorininkas Antanas Navickas — pavyzdys visiems mechanizatoriams, kaip reikia branginti patikėtą techniką, našiai ją išnaudoti. Jis dirba ratiniu traktoriumi, o vis dėlto, gerai prižiūradamas mašiną, sugeba ją pilnai išnaudoti: kasdien išdirbio normą įvykdo 140—150 proc. O juk nėra ko slėpti, yra dar mūsų MTS traktorininkų, kurie, turėdami tas pačias galimybes, dirba blogai. Štai Kalinino vardo kolūkyje traktoriumi „U-2“ dirba drg. Šablinskas. Iki šiol jis metinę užduotį įvykdė vos 1,2 proc. Jo traktorius daugiau stovi, negu dirba. Blogai dirba traktorininkai Ščiupakovas, Sakalys ir kiti, kurie, „sugebėję“ užduotį įvykdyti vos 1—1,5 procento.

Šiuo metu kolūkiuose įtemptos sėjos dienos. Mechanizatoriai yra pirmieji ir patikimiausi kolūkiečių pagalbininkai, siekiant sėkmingai šį darbą užbaigti. Traktorininkų pirmaeilis uždavinys — pasekti pirmųjų pavyzdžių: branginant kiekvieną dieną, kiekvieną valandą, kaip galint našiau panaudoti techniką.

Pranešimas

apie vasarinių kultūrų ir linų sėjos eigą rajono kolūkiuose 1956 m. gegužės 20 d.

Užim. vieta	Kolūkiečio pavadinimas	Pasėta procentais	
		Viso vasarinių kultūrų	Tame skaičiuje linų
1.	„Garbingo darbo“	67,8	36,0
2.	M. Melnikaitės vardo	59,8	—
3.	„Naujo gyvenimo“	56,5	60,0
4.	P. Cvirkos vardo	54,7	—
5.	Stalino vardo	52,9	—
6.	„Aušros“	44,4	10,0
7.	Kalinino vardo	40,7	—
8.	„Tarybų Lietuvos“	38,0	12,0
9.	„Lenino atminimo“	36,5	123,3
10.	„Pažangos“	36,1	—
11.	„Už taiką“	36,0	40,0
12.	Zdanovo vardo	36,0	—
13.	Čapajevos vardo	32,0	—
14.	„Raudonojo Spalio“	26,9	5,4
15.	„Pirmūno“	26,6	—
16.	Mičurino vardo	25,1	—
17.	J. Zemaitės vardo	23,0	24,0
18.	„Bolševiko“	18,2	4,4

PRANEŠIMAS

apie traktorinių brigadų darbą vykdant pavasario sėją ir metinę traktorinių darbų užduotį 1956 m. gegužės 20 d.

Užim. vieta	Brigadininko pavardė	Brigados Nr.	Plano įvykdymas procentais	
			Eilinė sėja	Mėtinė užduotis
1.	Navickas	I	76,5	14,9
2.	Spakauskas	XI	59,0	12,8
3.	Šliachta	III	39,5	25,5
4.	Ignatjevas	VIII	38,0	24,3
5.	Stankevičius	VI	37,0	12,9
6.	Zavadskas J.	XIII	36,0	27,3
7.	Zilys	II	31,0	17,2
8.	Rutulys	IV	29,0	24,0
9.	Artemjevas	XV	21,5	22,4
10.	Rukštelė A.	X	21,0	25,6
11.	Meidus	XII	10,0	14,1
12.	Zaduška	VII	9,0	12,5
13.	Junelis	V	7,0	16,7
14.	Zavadskas A.	IX	4,0	11,3
15.	Rukštelė Z.	XIV	—	4,5
16.	Torianikas	mel. būr.	—	3,4

MTS direkcija

VISŲ ŽALIŲ PROLETARAI, VIENYKIBEI

PERGALĖ

LIETUVOS KP ZARASŲ RAJONO KOMITETO IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

ZARASAI

1956 m.

gegužės

24

KETVIRTADIENIS

Nr.61(1332)

Kaina 15 kap.

SPARTINTI SĖJOS TEMPUS!

GARBĖS LENTA

Už geriausius rezultatus, pasiektus pavasario sėjoje per praėjusį penkiadienį, Lietuvos KP rajono komiteto ir rajono vykdomojo komiteto nutarimu, į rajono Garbės lentą įrašomi:

1. „Garbingo darbo“ kolūkis (kolūkiečio pirmininkas drg. Muravskis, partinės organizacijos sekretorius drg. Kovalenka, agronomas drg. Turkevičiūtė), įvykdęs ligi gegužės 20-osios pavasario sėjos planą 67,8 proc., o grūdinių kultūrų sėjos planą — 124 proc.

2. „Naujo gyvenimo“ kolūkis (kolūkiečio pirmininkas drg. Malcevas, partinės organizacijos sekretorius drg. Romelis), įvykdęs ligi gegužės 20-osios pavasario sėjos planą 56,5 proc., o grūdinių kultūrų sėjos planą — 111,1 proc.

3. Zdanovo vardo kolūkiečio trečioji laukininkystės brigada (brigadininkas drg. Baradulinas), įvykdžiusi ankstyvųjų grūdinių kultūrų sėjos planą per 6 darbo dienas.

4. Antros traktorinės brigados traktorininkė Podvaiskaitė Ona, traktoriumi „KD-35“ pasėjusi 112 ha grūdinių kultūrų ir įvykdžiusi ligi gegužės 20-osios metinę užduotį 52 procentais.

5. Pirmos traktorinės brigados traktorininkas Navickas Antanas, traktoriumi „U-2“ pasėjęs 90 ha grūdinių kultūrų ir įvykdęs ligi gegužės 20-osios metinę užduotį 83 proc.

Socialistinių laukų pirmūnai

Viktoras Čaževskis

Vėlai naktį kažkas pasibeldė pas Viktorą Čaževskį. Pažvelgęs į langą, Viktoras pamatė atėjusią brigadininką Bronislavą Belkovskį.

— Reikia važiuoti į Dūkštą grūdų, — paaiškino brigadininkas savo atėjimo tikslą tokiu neįprastu laiku. — Nesinorėjo žadinti tavęs, bet juk pats žinai — sėja.

Čaževskis linktelėjo ir trumpai atsakė: „Aš tuojau, bereginti“.

Greit išsirengęs į kelionę, kolūkiečiai netrukus jau buvo sutartoje vietoje. Sėklos į kolūkių buvo pristatytos laiku, sėja buvo sėkmingai vykdoma toliau.

Pateiktas pavyzdys yra įprastas reiškinys „Garbingo darbo“ žemės ūkio artelės II laukininkystės brigados kolūkiečio Viktoro

Čaževskio paslaukojame darbo veikloje. Bet jis ryškiausiai rodo kolūkiečio sąmoningumą, jo rūpinimąsi kolūkiečio interesais.

Laukuose dar prieblanda, o Čaževskis jau ant kojų. Reikia apžiūrėti arklius, patikrinti inventorių. Prieš akis — įtempta, daug rūpesčių kelianti diena. Ir kasdien darbščios Čaževskio rankos gausina kolūkiečio turta.

Štai jis, neskubėdamas žingsniuoja po lauką, berdamas į žemę auksinius grūdus. Kiekvienas jo platus, įpratusios rankos mostas yra indėlis į bendrą kovos už duoną, už kolūkiečio turtingumo reikalą. Netrukus ten, kur praėjo žemdirbys, pasirodys darnūs želmėnis.

Lenktyniaudamas su savo draugu Vaclovu

Kolūkis baigė grūdinių kultūrų sėją

Mūsų žemės ūkio artelės nariai šiais metais išpareigojo vasarinių kultūrų sėją atlikti kuo trumpiausiais terminais. Savo žodį artelės nariai tesi — kolūkis jau baigė sėti visas grūdines kultūras, išskyrus kukurūzus. Vasarinėmis kultūromis kolūkyje apsėta 195 ha.

Dabar mūsų artelės nariai pradeda bulvių sodinimą, o taip pat ruošiasi kukurūzų sėjai.

I. Kuzmaitė

Stalino vardo kolūkiečio sąskaitininkė

Pradėjo šakniavaisių sodinimą

„Aušros“ kolūkiečio žemdirbiai šiemet numatė pasodinti 9 hektarus pašarinių šakniavaisių. Jų augimui kiekvienoje laukininkystės brigadoje sudarytos grandys, kurios jau paruošė dirvas sėjai. II laukininkystės brigados daržininkystės grandis, vadovaujama kolūkiečio Adelės Nalivaikienės, jau pradėjo šakniavaisių sodinimą ir per pirmą dieną apsodino 0,5 hektaro. 30 arų šakniavaisių pasodino taip pat III laukininkystės brigados daržininkai.

J. Biveinytė

„Aušros“ kolūkiečio sąskaitininkė

Umbrasu, Viktoras Čaževskis laukų darbuose kasdien išdirba ne mažiau kaip pusantros normos.

Vakarais Viktoras grįžta namo pavargęs, bet linksmas. Kartais jis randa brolių — kolūkiečio šoferių. Broliai gyvai domisi vienas kito laimėjimais. Jaunesnis — šoferis negali nieko prikašioti vyresniam.

Bet kurią brigadininko užduotį Čaževskis įvykdo be jokių išlygų. Visi brigados nariai gerbia jį už jo rūpestingumą, darbštumą.

Brigados laukuose verda įtemptas darbas — vyksta sėja. Ir bendruose brigados laimėjimuose yra žymus ir kuklaus darbo žmogaus — kolūkiečio laukų pirmūno Viktoro Čaževskio indėlis.

V. Balašovas

TSRS FINANSŲ MINISTERIJOS PRANEŠIMAS

Valstybinė paskola TSRS liaudies ūkiui išvystyti (1956 metų laida), išleista 32 milijardų rublių sumai, pasirašyta iki gegužės 21 d. pabaigos 34 milijardams 305 milijonams 323 tūkstančiams rublių.

TSRS Finansų ministerija, remdamasi TSRS Ministrų Tarybos nurodymu, davė potvarkį visur nutraukti tolesnį paskolos pasirašymą.

TSRS Finansų ministras
A. Zverevs

1956 m. gegužės 22 d.

Tarybų

šalyje

MAŽO GABARITO VIKŠRINIS TRAKTORIUS

Charkovo traktorių gamykloje baigtas ruošti mažo gabarito vikšrinio traktoriaus „DT-16G“ techninis projektas.

Traktorių „DT-16G“ skirtas dirbti įvairius darbus vynuogynuose, soduose, miškų ūkyje, uogynuose, ryžių ir citrusinių kultūrų plantacijose.

Traktoriaus plotis tarp vikšrų išorinių kraštų — 900 milimetrų, jo aukštis neviršija 1450 milimetrų. Mašina sveria 1.400 kilogramų. Greičių dėžė turi penkis greičius pirmyn ir vieną atbulinį. Tai įgalina mašiną labai gerai manevruoti bet kurtomis darbo sąlygomis. Traktoriaus variklio galingumas — 16 arklio jėgų. Mašinos konstrukcijoje numatyta hidraulinė užkabinamųjų padargų valdymo sistema, variklio paleidimas į darbą elektriniu starteriu, kabina, kurią, reikalingu esant, galima nuimti. (TASS-ELTA).

Viena melžėja melžia šimtą karvių

Kiekvieną dieną Maskvos srities Serpuchovo rajono tarybinio ūkio „Bolševik“ prekinę pieno fermą lanko dešimtys ekskursantų iš visų šalies kampelių. Jie atvyksta čia perimti melžėjos A. A. Jermolovos darbo patyrimą. Jie nagrinėja būdus, kuriuos naudoja priešakinė tarybinio ūkio darbininkė, melžianti šimtą karvių.

Tvarte, kur dirba Jermolova, įrengta speciali melžimo aikštelė, į kurią vienu metu įvedamos penkios karvės. Priėmusi kiekvieną jų atlenkiamuoju lanku garde, Jermolova vieną po kito įjungia elektrinius melžimo aparatus. Kai tik viena karvė baigiama melžti, jos vieton į gardą įvedama kita. Per dvi valandas Jermolova suspėja pamelžti visas 100 karvių, kurių kiekviena per metus duoda 5 tūkstančius kilogramų pieno.

Dabar melžėjos Jermolovos patyrimas įdiegiamas kitose tarybinio ūkio fermose. (TASS-ELTA).

Pakelti linininkystę respublikos kolūkiuose

Lietuvos KP Centro Komitetas ir Lietuvos TSR Ministrų Taryba apsvarstė klausimą apie linininkystės pagerinimą respublikos kolūkiuose ir pažymėjo, kad per paskutiniuosius metus Joniškio, Linkuvos, Plungės, Pakruojaus, Salantų, Svenčionėlių ir kai kurių kitų rajonų kolūkiai pakėlė ilgapluoščių linų derlingumą ir prekingumą ir gauna iš linininkystės dideles pajamas.

Tačiau linininkystės padėtis daugelyje mūsų respublikos kolūkių ir toliau tebėra nepatenkinama. Lietuvos TSR žemės ūkio ministerija, daugelis partijos rajonų komitetų ir rajonų vykdomųjų komitetų neišnaudoja kolūkiuose glūdinčių didelių galimybių linininkystei išvystyti. Itin didelis atsilikimas vystant linininkystę pasireiškia Troškūnų, Užvenčio, Pandėlio, Obelių, Skaudvilės, Ariogalos ir kai kurių kitų rajonų kolūkiuose.

Daugelyje žemės ūkio artelių vis dar pasitaiko grubių agrotechnikos pažeidimų auginant ilgapluoščius linus, eilėje kolūkių išgalėjo žalinga vėlyvojo linų klojimo ir nesavalaikių jų kėlimo iš klojyklų praktika, dėl ko žymiai padidėja pluošto nuostoliai ir menkėja jo kokybė. Mažai taikoma efektyvi linų pirminio

apdirbimo priemonė — mirkymas, nestatoma kultūrinės linamarkos.

Daugumoje kolūkių netaikoma grandžių sistema linininkystėje, pažeidžiamos kolūkiečių materialinio suinteresuotumo auginant linus priemonės.

Nežiūrint į tai, kad linų džiovyklų statyba turi itin didelę reikšmę, šis darbas vykdomas tik keliuose respublikos kolūkiuose. MTS turimi linų apdirbimo agregatai jau visą eilę metų nenaudojami.

Siekiant toliau pakelti linininkystę, padidinti kolūkių ir kolūkiečių pajamas, Lietuvos KP CK ir Lietuvos TSR Ministrų Taryba patvirtino organizacinių ir agrotechninių priemonių planą linininkystei išvystyti respublikos kolūkiuose 1956 metais.

Numatyta pakelti mechanizacijos auginant ir apdirbant linus respublikos kolūkiuose lygi. Ligi 1956 metų spalio mėnesio 10 dienos būtina pilnai paruošti darbui visus pirminio linų apdirbimo agregatus. Džiovyklų talpumas turi užtikrinti nenutrūkstamą kiekvieno agregato darbą dviem pamainomis. MTS direktoriai turi būti atsakingi už teisingą linų apdirbimo agregatų paskirstymą kolūkiams ir už našų jų išnaudojimą.

Linų apdirbimo ag-

regatų mašinistai turi pakelti savo kvalifikaciją kursuose ir seminaruose. Partijos rajonų komitetai, rajonų vykdomieji komitetai ir MTS direktoriai privalo plačiai išvystyti tarp mašinistų socialistinį lenktyniavimą už našų mašinų išnaudojimą ir savalaikį atidavimą valstybei aukštos kokybės linų produkcijos.

Būtina pasiekti, kad pavasarį būtų pakloti 1955 metų derliaus linai ir atliktas tolesnis jų pirminis apdirbimas. Visi kolūkiai privalo atiduoti turimą linų produkciją ne vėliau 1956 metų liepos pirmos dienos.

Būtina užtikrinti savalaikį kolūkių avansavimą ir atsiskaitymą su jais atlikus darbus, numatytus kontraktacijos sutartyse. Būtina pagerinti kolūkiečių tarpmokslą ir priešakinio patyrimo laimėjimų propagandą ir įdiegimą į gamybą. Prie linų auginimo reikia kuo plačiau pritraukti komjaunelius ir jaunimą.

Lietuvos KP Centro Komitetas ir Lietuvos TSR Ministrų Taryba įpareigojo partines ir komjaunimo organizacijas, tarybinius ir žemės ūkio organus sustiprinti politinį-mašinį darbą kolūkiečių ir MTS darbuotojų tarpe, nenuilstamai aiškinti jiems didžiulę valstybinę linų gamybos reikšmę. (ELTA).

PASIRUOŠĖ KUKURŪZŲ SĖJAI

„Lenino atminimo“ kolūkio II laukininkystės brigados kolūkiečiai, vadovaujami drg. Ragozino, išpareigojo šiemet išauginti 5 ha kukurūzų burbuolėms. Kukurūzų auginimui jie iš rudens parinko tinkamiausias dirvas su bulvių bei šakniavaisių priešsėliais. Žiemos metu šiose dirvose sukompotavo vietines trąšas tokiu kiekiu, kad kiekvienam hektarui tektų po 30—35 tonas komposto. Šiuo metu siekdami dirvoje sulaukyti drėgmę, kolūkiečiai kukurūzams skirtas dirvas sukultivavo ir suakėjo. Kukurūzų sėjai kvadratinu-lizdinu būdu paruoštas ir inventoriūs.

V. Danilovas

Įsigyja lubino sėklas

Šiomis dienomis iš broliškosios Ukrainos respublikos atvyko į mūsų rajoną 50 t talpos vagonas su karčiojo lubino sėklomis. Tą pačią dieną per kelias valandas jis buvo iškrautas.

10 tonų lubino sėklos parsivežė „Pažangos“ kolūkis, po 8 tonas — Čapajevo vardo ir „Garbingo darbo“ kolūkiai, po 5 tonas — Kalinino vardo ir J. Zemaitės vardo kolūkiai, po 2—2,5 tonas — Zdanovo vardo, Mičiurino vardo, Stalino vardo ir „Naujo gyvenimo“ kolūkiai. I. Rezgis

Praeitų metų rudenį „Garbingo darbo“ kolūkio nariai užveisė naują 5 ha sodą ir tuo būdu padidino kolūkinį sodą iki 7 ha. Pavasarį sodininkai patikrino medelius. Kai kuriuos iš jų teko pakeisti naujais, kurių buvo palikta at-sargai.

Nuotraukoje: kolūkio agronomas drg. Turkevičiūtė (kairėje) rodo jaunai sodininkai Janeli Umbrasaiti, kaip reikia prižiūrėti jaunus medelius. M. Deičo nuotr.

Gerai organizuoti gyvulių laikymą vasarą

Šiomis dienomis Zarasų Kultūros namuose įvyko rajoninis gyvulininkystės darbuotojų pasitarimas, kuriame buvo svarstomi visuomeninių gyvulių žiemojimo rezultatai, o taip pat numatyti gyvulininkystės darbuotojų uždaviniai užtikrinant gerą gyvulių priežiūrą vasaros metu.

Po pranešimo, kurį padarė MTS direktorius drg. Kandaurovas, išsivystė diskusijos.

„Raudonojo Spalio“ kolūkio stambių raguočių fermos vedėjas drg. Vorotinskis pažymėjo, kad melžėjos, veršininės ir kiti fermų darbuotojai šiais metais atliko didelį darbą gerinant gyvulių žiemojimą. Pagerinus gyvulių šėrimą ir priežiūrą, jų produktyvumas žiemos metu žymiai pakilo paliginus su praeitų metų žiemą buvusiu produktyvumu. O paskutiniaisiais žiemojimo mėnesiais karvės davė daugiau pieno, negu pernai ganykliniu laikotarpiu. Bet dabar, kai sušėrė kukurūzų silosą, pieno primelžimas pradėjo žymiai smukti. Tai ryškiai rodo, kokią didelę reikšmę gyvulių produktyvumui kelti turi kukurūzai.

— Mes iškėlėme klausimą valdybai, — kalba drg. Vorotinskis, — kad šiais metais reikia sėti daugiau kukurūzų ne tik silosui, o ir žaliajam pašarui ganykliniu laikotarpiu.

— Mūsų kolūkis vystant gyvulininkystę ligi šių metų buvo atsilikęs, — sako „Garbingo darbo“ kolūkio

stambių raguočių fermos vedėjas drg. Spakovskis. — Šiemet atsilikimą mes žymiai įveikėme aprūpinę gyvulius geromis patalpomis ir pakankamu gerų ir įvairių pašarų kiekiu žiemos laikotarpiui. Žiemą karvėms mes duodavome, be kitų pašarų, po 4 kg dobilų, po 3 kg koncentratų ir po 10 kg kukurūzų siloso. Tai padėjo pakelti gyvulių produktyvumą ir išleisti juos į ganyklas gerai ėmitusius.

Pasirūpinome mes, kad gyvuliai nesulystų ir ganykliniu laikotarpiu. Ligi bus galima naudoti papildomą šėrimą žaliuoju pašaru, galvijus papildomai šėrime koncentratais. Tam tikslui mes rezervavome 3 tonas koncentratų. Žaliajam pašarui kolūkyje pasėta 7 ha žeminių vikių su rugiais, pasėjome vasarajaus mišinio, išskyrėme dobilų sklypus ir pasėjome kukurūzų. Žaliųjų pašarų išskyrėme tiek, kad jų užtektų ligi tvartinio laikotarpio.

MTS vyresnysis zootechnikas drg. Kravėckas papasakojo pasitarimo dalyviams, kaip teisingai organizuoti gyvulių ganymą ir likviduoti jų bergždumą. Diskusijose dar pasisakė „Lenino atminimo“ kolūkio stambių raguočių fermos vedėjas drg. Mažeitavičius, veterinarinės ligoninės vedėjas drg. Kopylovas. Baigiamąjį žodį tarė rajono vykdomojo komiteto pirmininkas drg. Dorofiejevas.

L. Vrublevskis

Kolūkiečių laisvalaikui pajvairinti

Neseniai Degučių Kultūros namų saviveiklininkai su menine programa buvo atvykę „Pažangos“ kolūki. Dramos būrelio nariai suvaidino pjesę „Baran-

čiukas pabudo“, choras padainavo daug dainų.

Kolūkiečiai šiltai sutiko saviveiklininkų pasirodymą.

P. Kirša
J. Kirša

Mokytojo tribūna

ARČIAU PRIE GAMYBINĖS PRAKTIKOS

Dideli ir atsakingi uždaviniai keltami biologijos mokytojui. Reikia medžiagą perteikti taip, kad moksleiviai gerai įsisavintų teoriją ir praktiškai žinotų, kaip reikia išauginti gausius derlius, kaip gerinti gyvulininkystę.

Kas gi šia kryptimi, siekiant priartinti teoriją prie praktikos, išugdyti praktinius moksleivių įgūdžius, daroma mūsų mokykloje?

Pirmoje eilėje, stengiuosi daryti įdomesnes ir gyvesnes pamokas, įtraukti į darbą jose kuo daugiau mokinių. To pasiekiau duodama jiems iš anksto uždavinius stebėjimams ir praktiniams bandymams namuose. Pamokos metu moksleiviai pasakoja savo stebėjimų ir bandymų rezultatus, o aš juos apibendrinu. Reikia pasakyti,

kad toks pamokos pravedimo būdas ugdo moksleivių kūrybinę iniciatyvą, paskatina juos žiūrėti į pasaulį gamtos pertvarkytojo akimis.

Moksleiviai savo stebėjimus ir bandymus daro surišdami su naujingu darbu kolūkyje. Taip, praėjusiais metais jie dirbo auginant kukurūzus: sodinant, tręšiant, apdirbant tarpucilius. Šią žiemą jie surinko kolūkiui ir mokyklos bandomajam sklypui nemažą kiekį vietinių trąšų — pelėnų, paukščių mėšlo, susipažino, kaip reikia šias trąšas teisingai laikyti. Dirbo jie kolūkyje ir valant bei rūšiuojant sėklas. Septintaklasiai, eidami kursą iš zoologijos, darė stebėjimus kolūkio gyvulininkystės fermose.

Praktinis darbas kolūkyje ne tik padeda geriau pažinti mokiniams kolūkinę gamybą, bet ir pamilti ją, įvertinti jos reikšmę.

Didelį dėmesį skiriu ir užklasiniam darbui. Mičiurinininkų būrelis mūsų mokykloje gana gausus, ir vaikai jame noriai užsiiminėja. Pagrindinę darbų dalį mes atliekame mokyklos bandomajame sklype. Jis tapo lyg priešakinio patyrimo mokykla vietiniame žemės ūkyje, duodanti moksleiviams galimybę daugumą teorinių biologijos žinių pritaikyti praktikoje, ypač iš augininkystės. Čia mes auginame ankstyvasias daržoves, gėles, čia darome bandymus išvedant naujas veisles vaismedžių ir vaiskrūmių. Kai kuriuos laimėjimus pasiekėme. Mes privertėme miškinę erškėtrožę prazysti pilnavidure rože, iškiepįję rožę į erškėtrožę. Iš vieno bulvės

gumbo mes gauname keletą kelmų bulvių. Mes priverčiame šermukšnio kamieną išauginti vyšnių uogas, iškiepydami vyšnių pumpurus į šermukšnio šaką. Visą žiemą vaikai stropiai saugojo sodą nuo iššalimo ir įsigijo praktinių žinių apie sodininkystę, apie vaismedžių ir vaiskrūmių priežiūrą žiemos metu.

Džiugu pažymėti ir tai, kad daugelio mokinių tėvai teisingai vertina vaikų užsiiminėjimą praktiniu darbu, padeda šiuo reikalu mokyklai.

Paskutiniu metu visas mūsų darbas buvo nukreiptas į visapusišką pasirengimą egzaminams. Darėme eilę išvykų į gamtą, ruošėme pavaizdumo priemones. Visi moksleiviai pasiryžę išlaikyti biologijos egzaminą gerai ir labai gerai.

N. Malinovskaja
Degesikių septynmetės mokyklos biologijos mokytoja

Lietuvos ir Baltarusijos žemės ūkio darbuotojų socialistinis lenktyniavimas

Kūrybinio lenktyniavimo dėka stiprėja didžioji draugystė

LINAI — KOLŪKIŲ
LOBIS

1953 metų pabaigoje rajono žemės ūkio pirmūnų pasitarime buvo nutarta išskiesti į socialistinį lenktyniavimą pasienyje esančio Baltarusijos TSR Voronovo rajono kolūkiečius. Nuo to laiko užsimezgė tvirta draugystė. Lietuvos ir Baltarusijos kolūkiečiai ėmė dažnai lankytis vieni pas kitus, dalintis darbo patyrimu.

Šį pavasarį Salčininkų rajono kolūkiečiai nutarė dideliuose plotuose auginti naują šiam rajonui techninę kultūrą — linus. Neturėdami linų auginimo patyrimo, jie kreipėsi į savo kaimynus — baltarusius. Prieš sėjant į Salčininkų rajono linininkystės kolūkius buvo atvykusi didelė Baltarusijos linininkystės specialistų grupė. Jie padėjo parinkti žemės sklypus linų pasėliams, patarė, kokias sėklas geriausia naudoti vietinėse dirvose. Baltarusijos kolūkiečiai padėjo Lietuvos linų augintojams išigyti labai derlingą „svetoch“ veislės linų sėklą.

Daugelis Lietuvos kolūkiečių, pirmą kartą pradėję auginti linus, lankėsi pirmaujančiose Baltarusijos linininkystės žemės ūkio artelėse ir Beniakonių bandymų stotyje, esančioje Voronovo rajono teritorijoje. Vieno tokio apsilankymo metu stotyje užsimezgė gyvas pokalbis.

— Linai — pajaminusia Baltarusijos kolūkių kultūra, — pasakė Beniakonių bandymų stoties direktorius Aleksiejus Bogomolovas Salčininkų rajono Gegužės Pirmosios vardo kolūkio grandininkei Marijai Jakutanc ir partijos rajono komiteto sekretoriui Zigmantui Papečkiui. — Tačiau linai — tai kultūra, reikalaujanti labai daug darbo. Kiekviename hektare turi būti pasėta ne mažiau kaip 140 kilogramų sėmenų, kuriuos prieš tai reikia išbeicuoti granožanu, imant 150 gramų preparato vienam centneriui sėklos. Ypatingą dėmesį reikia skirti kovai su piktyzėmis — jos yra pikčiausi linų priešai. Kai augalai pasiekia 10—12 centimetrų aukštį, reikia pirmą kartą išravėti pasėlius ir juos papildomai patręšti. Jeigu linų daigai gelsvi, reikia papildomai patręšti pasė-

Salčininkų rajono kolūkių laukuose darbu įkarštis. Vyksta pirmųjų šeštojo penkmečio metų pavasario sėja.

Šiam pavasariui žemdirbiai ruošėsi ypatingai stropiai. Juk ne taip paprasta per vienerius metus visame rajone dvigubai pakelti grūdinių kultūrų derlingumą, žymiai padidinti gyvulininkystės produktyvumą kaip tai užrašyta rajono žemės ūkio darbuotojų socialistiniuose išpareigojimuose. Bet šalčininkiečių žodžiai nesiskiria nuo darbų. Pagrindą gausiam derliui gauti kolūkiečiai padėjo dar žie-

lius salietra (imant 50—60 kilogramų salietros hektarui pasėlių). Tai daroma rasai nukritus, kitaip salietra pakenks jauniems augalams.

Atidžiai klausėsi A. Bogomolovo pasakojimo šalčininkiečiai.

— Yra ko pasimokyti iš kaimynų — linų augintojų, — pasakė M. Jakutanc. — Linai tapo pagrindiniu Baltarusijos kolūkių turtu.

Ir tai tikra tiesa. Voronovo rajono Vorosilovo vardo žemės ūkio artelėje, Julijos Bunevič ir Feolcijos Sinkevič linininkystės grandyse, kiekvienas hektaras linų pasėlių pernai davė 24 tūkstančius rublių. Kolūkis kasmet tikrai iš linininkystės gauna daugiau kaip milijoną rublių pajamų.

BULVES — Į DURPĖTAŠIAS DIRVAS

Salčininkų rajono Kalinino vardo kolūkyje pernai buvo gauta po 500 centnerių kukurūzų žaliųjų masės ir 50 centnerių burbuolių iš kiekvieno hektaro. Kaimynai baltarusiai susidomėjo šio kolūkio kukurūzų augintojų patyrimu. Jie taip pat atidžiai išstudijavo Dzeržinskio vardo ir Budiono vardo kolūkių gyvulių augintojų patyrimą. Šiuose kolūkiuose per vienerius metus pustrėčio karto padidinta kiaulienos gamyba.

Dzeržinskio vardo kolūkio kiaulininkystės ferma aplankė daug Baltarusijos gyvulių augintojų. Fermeje laikoma apie 200 kiaulių. Jas prižiūri tikrai trys kolūkietės — seserys Trembo. Paršeliai fermeje vidutiniškai priauga per parą 750—800 gramų. Metai po metų čia mažinama produkcijos savikaina. Vienam centneriui kiaulienos pagaminti čia dabar sunaudojami 45

ma. Į kiekvieną hektarą pasėlių išvežta daugiau kaip 12 tonų durpių-mėšlo trąšų. Sėjama tikrai kondicine sėkla, kurios daigumas iš anksto patikrintas.

Naudoti durpių-mėšlo trąšas Salčininkų rajono kolūkiečiai išmoko iš baltarusių. Iš jų taip pat perėmė bulvių auginimo durpėtose dirvose patyrimą. Baltarusijos kolūkiečiai atidžiai studijuoja ir taiko priešakinių Lietuvos kolūkiečių patyrimą kovoje už tvirtos pašarų bazės sudarymą, mėsos gamybos didinimą ir jos savikainos mažinimą.

darbadieniai. Plačiai taikomi vienkartiniai paršavedžių kiaulių apšaršavičiai. Kiaulėms šerti vasarą plačiai naudojami žalieji pašarai, o žiemą — kukurūzų silosas, šakniavaisiai ir bulvės.

— Kukurūzų silosas ir bulvės — pagrindiniai kiaulių davinio pašarai, — sako Stanislava Trembo. — Kiaulių skaičius fermeje nuolat didėja, o bulvių pasėliai neplečiami. Žemės turime mažokai, bet pašarinių bulvių pasėliams galima panaudoti durpėtąsias dirvas, kaip tai daro baltarusiai. Jų turime nemažai. Štai ir apsirūpinsime pašarais.

Seserys visiškai sutinka su ja.

Salčininkų rajono kolūkiai šiemet beveik vienu trečdaliu padidina bulvių pasėlius. Žymi dalis bulvių sodinama durpėtose dirvose. Baltarusijos bulves auginančių „Mormol“, „Vedrič“ ir kitų tarybinių ūkių, išauginusių pernai po 450—500 centnerių bulvių iš hektaro durpėtose dirvose, patyrimas rodo, kad apsimoka panaudoti šias žemes pašarų gamybai didinti.

Ypatingą dėmesį, sodindami bulves durpėtose žemėse, Baltarusijos bulvių augintojai skiria dirvos tręšimui. Kiekvienam hektarui naujai suartos durpėtos dirvos tarybiniame ūkyje „Vedrič“, pavyzdžiui, duodama iki 10 tonų mėšlo ir būtinai 5—6 centneriai vario piroto trąšų. Sodinti bulves geriausia vadinamuoju „beniakoniniu“ būdu: iš pradžių išvesti vagas, po to suženklinti lauką arkliniu ženklintuvu. Į susidariusius kvadratų lizdus dedama po dvi bulves, kurios po to

užverčiamos 5—6 centimetrų žemės sluoksniu. Tuo būdu pasodintos bulvės subręsta dviem savaitėmis anksčiau už bulves, pasodintas įprastiniu būdu.

Dabar Salčininkų ir Voronovo rajonų kolūkių laukuose prasidėjo masinis bulvių sodinimas. Kolūkių bulvių augintojai neužmiršta išpareigojimo šiemet išauginti kiekviename hektare ne mažiau kaip 140 centnerių bulvių. Štai kodėl taip kruopščiai atrenka sėklinę medžiagą Voronovo rajono Malenkovo vardo kolūkio bulvių augintojos Jadvyga Baljon ir Jadvyga Adamička kartu su bulvininkystės grandies brigadininku Ivanu Matujumi. Ne veltui liaudies patarlė sako: „Ką pasėsi, tą ir piaušis“.

STIRPEJA KŪRYBINIS BENDRADARBIAVIMAS

Dviejų gretimų Lietuvos TSR ir Baltarusijos TSR rajonų kolūkių kūrybinis bendradarbiavimas kasmet vis labiau stiprėja. Pagal nusistovėjusią tradiciją du kart per metus, atlikus pavasario laukų darbus ir numėmus derlių, Salčininkų ir Voronovo rajonų kolūkiečiai susirenka Baltarusijos Vorosilovo vardo kolūkyje patikrinti, kaip vykdomi socialistiniai išpareigojimai. Jeigu ką nors naujo sugalvoja voronoviečiai, tuo būtinai susidomi Salčininkų rajono žemdirbiai, ir atvirkščiai — tai jau tapo tradicija.

Studijuojant ir apibendrinant lenktyniaujančių rajonų darbo rodiklius daug padeda kartą per du mėnesius Beniakonių bandymų stotyje rengiamos ekonominės konferencijos, kuriose pranešimus daro gausių derlių meistrai ir žemės ūkio specialistai.

Sudarius Lietuvos ir Baltarusijos žemės ūkio darbuotojų socialistinio lenktyniavimo sutartį, Voronovo ir Salčininkų rajonų kolūkiečių ekonominiai ir kultūriniai ryšiai dar labiau sutvirtėjo. Dėka kūrybinio lenktyniavimo, kurio tikslas yra sėkmingai įvykdyti TSKP XX suvažiavimo nutarimus dėl žemės ūkio smarkaus pakėlimo, dar labiau stiprėja dviejų brolišųjų respublikų tautų draugystė.

V. Naumenka
ELTOS spec.
korespondentas

Biologinis stambiųjų pašarų apdorojimas

Tokia antrašte žurnalas „Nauka i žiznj“ (1956 m., Nr. 1) išspausdino biologijos mokslų kandidatės M. Makarovos ir mokslinės bendradarbės A. Golikovos straipsnį. Straipsnyje pasakojama apie naują stambiųjų pašarų paruošimo būdą. Susmulkinti šiaudai sudrėkinami kalkių pienu. Vienam cent šiaudų imamas kilogramas negesintų kalkių, atskiestų 200—300 litrų vandens. Į taip suvilgytus šiaudus dedami šakniavaisiai arba malūnų gamybos atliekos, skaičiuojant po 3—5 procentus nuo sausų šiaudų svorio. Taip paruoštas pašaras valandą laiko sutinamas. Dėl to šiaudai suminkštėja, o esančios puvinimo bakterijos sunaikinamos. Ataušęs pašaras apdorojamas biologiniu būdu. Iš mielių, turinčių daug baltymų, vitaminų ir pieno rūgšties bakterijų, paruošiama vadinamoji motininė kultūra. Susmulkintas tam tikras pašarinių runkelių, morkų, turnepso arba kitų šakniavaisių kiekis užpilamas vandeniu ir užverdama. Į išvirtus šakniavaisius įdedamos mielės kartu su pieno rūgšties bakterijų kultūra. Mišinys laikomas esant 20—25 laipsnių temperatūrai. Bakterijos greitai dauginasi, ypač pridėjus į mišinį fosforo rūgšties amonio. Po dviejų dienų motininė kultūra sumaišoma su sušutintais ir ataušusiais šiaudais, skaičiuojant 100 kilogramų šiaudų po vieną kilogramą motininės kultūros. Po to biologinis šiaudų apdorojimas trunka dvi-tris paras.

Tokiu būdu paruoštas iš šiaudų pašaras atstoja gerą mieliną silosą. Agronomas L. Makarovas ir zootechnikas V. Pjankovas „Krasnoje znamia“ (Leningrado priemiestis) tarybiniame ūkyje atliko bandymus, kurie rodo, kad tokį pašarą gyvuliai ēda gerai. Karvės, kurioms buvo sušerta po 12 kilogramų apdorotų šiaudų, duodavo tiek pat pieno, kaip ir tos karvės, kurioms buvo sušeriama tiek pat silos. Mikrobiologinė analizė parodė, kad taip paruošti šiaudai turi daug gėrybinės mikrofloros (pieno rūgšties bakterijų ir mielių). Kenksmingos puvinimo bakterijos smarkiai sunaikinamos.

Pašarų paruošimas iš šiaudų yra prielaimas kiekvienam kolūkiui ir tarybiniam ūkiui. Tam reikia tik šiltų ir svartių patalpų, pašarų sutintuvo ir dėžų — lovių, kur pašaras apdorojamas biologiniu būdu. Greitai bus pastatyta įmonė, kuri gamins iš pieno rūgšties bakterijų ir mielių raugą. Jis bus naudojamas stambiųjų pašarų biologiniam apdorojimui.

—o—

Priešakiniam kolūkiui — pereinamoji Raudonoji vėliava

KAUNAS. (ELTA). Žymius laimėjimus keliant gyvulių produktyvumą pasiekė šiais metais TSKP XX suvažiavimo vardo kolūkio gyvulių augintojai. Per septynis šių ūkinių metų mėnesius iš kiekvienos karvės čia vidutiniškai primelžta po 489 kg pieno daugiau, negu 1954—1955 metais per tą patį laikotarpį. Ypač padidėjo pieno primelžimas balandžio mėnesį. Už pasiektus gamybinius laimėjimus pirmaujančiam kolūkiui paskirta Lietuvos KP rajono komiteto ir rajono vykdomojo komiteto pereinamoji Raudonoji vėliava.

Aukšto įvertinimo paskatintos, melžėjos N. Afanasjeva ir F. Leonova pasižadėjo šiais metais iš kiekvienos karvės primelžti po 2.000 kg pieno — po 700 kg daugiau negu praėjusiais metais.

Žinios

apie Zarasų rajono kolūkių melžėjų primelžto pieno kiekį nuo 1955 m. spalio 1 d. iki 1956 m. gegužės 20 d.

Eil. Nr.	Melžėjų pavardės	Primelžto pieno iš kiekvieno serijamos karvės (litrais)	Kolūkių pavadinimas
1.	S. Zavadskaitė	903	„Garbingo darbo“
2.	F. Burlakova	873	„Lenino atminimo“
3.	F. Meduneckaja	838	„
4.	E. Meduneckaja	772	„
5.	E. Ivanova	765	„
6.	S. Matusėvič	748	„
7.	P. Jegorova	710	„
8.	B. Pieviškytė	646	„Garbingo darbo“
9.	A. Oskelėnaitė	641	„
10.	O. Ragovskaja	611	„
11.	S. Kumpinienė	581	Stalino vardo
12.	E. Kudriašova	570	„Garbingo darbo“
13.	A. Vaitkevičiūtė	547	„Tarybų Lietuvos“
14.	A. Kuzmickaitė	546	Stalino vardo
15.	E. Dubovskaja	527	„Raudonojo Spalio“
16.	B. Kasinskaitė	524	Stalino vardo
17.	T. Juknevičienė	522	„Raudonojo Spalio“
18.	L. Petrauskaitė	514	„
19.	G. Vėlovaitė	499	„
20.	G. Dumbravaitė	475	M. Melnikaitės vardo
21.	L. Aleknaite	475	„Raudonojo Spalio“
22.	Z. Vitienė	468	Stalino vardo
23.	A. Užuolienė	462	„
24.	V. Siožinytė	459	„Bolševiko“
25.	S. Sakalytė	455	M. Melnikaitės vardo
26.	J. Stankevičiūtė	453	„Bolševiko“
27.	L. Gurskaitė	452	J. Zemaitės vardo
28.	A. Kuzmaitė	449	P. Cvirkos vardo
29.	B. Šeduklienė	439	„Tarybų Lietuvos“
30.	K. Cekytė	428	M. Melnikaitės vardo
31.	L. Ivanova	426	„Bolševiko“
32.	A. Griščenko	420	Capajevo vardo
33.	L. V. Vaitonytė	420	J. Zemaitės vardo
34.	E. Valkauskaitė	419	„Bolševiko“
35.	V. Skvarčinskaitė	416	Capajevo vardo
36.	A. Umbrasaitė	412	M. Melnikaitės vardo
37.	Balsytė	406	„
38.	V. Jatkūnaitė	404	„Bolševiko“
39.	S. Šileikienė	403	„Pažangos“
40.	E. Radzevičiūtė	399	M. Melnikaitės vardo
41.	J. Umbrasaitė	398	„
42.	R. Lavrenova	396	Capajevo vardo
43.	A. Villmaitė	393	„Bolševiko“
44.	M. Dudeleva	393	„Naujo gyvenimo“
45.	S. Veličkaitė	387	Capajevo vardo
46.	Z. Skrlinskaitė	383	„
47.	O. Ciplytė	374	M. Melnikaitės vardo
48.	J. Linkelytė	372	„Raudonojo Spalio“
49.	A. Račkuskaitė	364	M. Melnikaitės vardo
50.	A. Obelevičiūtė	362	„Tarybų Lietuvos“
51.	A. Citavičiūtė	356	Mišurino vardo
52.	M. Sidorenkina	356	J. Zemaitės vardo
53.	G. Juškėnaitė	352	Kalinino vardo
54.	M. Ignatjeva	350	Zdanovo vardo
55.	L. Valainienė	349	„Bolševiko“
56.	E. Ragauskaitė	348	„
57.	A. Baranovskaja	347	„Naujo gyvenimo“
58.	M. Skvarčinskaitė	343	P. Cvirkos vardo
59.	O. Rutulienė	337	„Pirmūno“
60.	N. Cariova	334	Zdanovo vardo
61.	B. Biriukaitė	334	Mišurino vardo
62.	M. Michailova	333	Zdanovo vardo
63.	A. Bakutyte	329	„Pirmūno“
64.	V. Mažeikaitė	324	Kalinino vardo
65.	E. Maliarova	322	Zdanovo vardo
66.	J. Mažeikaitė	316	Kalinino vardo
67.	F. Podpiešnikova	307	„Už taiką“
68.	A. Šileikytė	306	P. Cvirkos vardo
69.	B. Juškėnienė	303	Kalinino vardo
70.	F. Semionova	299	„Raudonojo Spalio“
71.	Z. Vaikutytė	293	Kalinino vardo
72.	A. Bakutienė	291	„Pirmūno“
73.	R. Kravcevičiūtė	286	P. Cvirkos vardo
74.	F. Savičenko	285	Capajevo vardo
75.	L. Juškėnienė	281	Kalinino vardo
76.	D. Sokolova	281	J. Zemaitės vardo
77.	Vrublevičiūtė	261	„Raudonojo Spalio“
78.	J. Vaitkevičienė	254	Kalinino vardo
79.	J. Prakapavičiūtė	231	„Raudonojo Spalio“
80.	V. Kravcevičiūtė	216	P. Cvirkos vardo
81.	K. Semionova	209	„Už taiką“
82.	E. Burlakova	167	„Lenino atminimo“
83.	A. Statavičiūtė	120	„Tarybų Lietuvos“

Skaitytojų

laiškai

„Pirtyrės“ darbuotojas

Rajono kultūros skyriaus vedėjas drg. Vasiliauskas, prieš pora mėnesių siūsdamas Mičiurino vardo kolūkio klubo-skaityklos vedėju Joną Kazakevičių, buvo patenkintas:

— Žmogus jau patyręs kultūriniame darbe. Nebus su juo vargo. Susitvarkys pats.

Ir štai antras mėnuo Jonas Kazakevičius „tvarkosi“ Vajesiškio klube-skaitykloje. Jau ir aktyvą aplink save subūrė. Seštadienius, sekmadienius, neretai dar ir kitą kurią savaitės dieną aktyvistai — Kazakevičius, traktorininkas Kolesnikovas ir parduotuvės vedėjas Juodvalkis — posėdžiauja... prie stikliuko.

Kaimo kultūros įstaigų pareiga kovoti su kapitalizmo liekanomis žmonių sąmonėje. Alkoholis — viena pikčiausių liekanų. Štai Kazakevičius ir nusprendė su ja „kovoti“, aršiai naikindamas degtinę su savo talkininkais. Deja, dėl tokios „kovos“ kenčia ne tik klubo-skaityklos darbas, o ir kolūkio reikalai, gyventojų poreikiai. Girtavimo momentais nedirba klubas-skaitykla, būna uždaryta parduotuvė, stovi traktorius.

Kolūkyje yra daug sportininkų, saviveiklininkų, bet su jais drg. Kazakevičius nepalaiko ryšio.

Kultūros skyriaus vedėjui drg. Vasiliauskui reikia rimčiau susidomėti „prityrusio darbuotojo“ darbu.

P. Patamsis

„Pergalės“ medžiagos pėdsakais

„Kaip du vandens lašai“

Tokio pavadinimo korespondencija buvo išspausdinta 45 (1316) „Pergalės“ numeryje. Joje buvo kritikuojamas „Bolševiko“ kolūkio laiškininkų Makejevos ir Kartašovos darbas.

Kolūkio valdyba pranešė redakcijai, kad imtasi priemonių laiškininkų darbui pagerinti. Jų darbas buvo apsvaistytas valdybos posėdyje, laiškininkams nurašyta po 5 darbadienius. Jos išpėtos, kad ateityje pasikartojus panašioms faktams jos bus atleistos iš einamų pareigų.

ZARASŲ RAJONO JAUNIMO FESTIVALIO NUOSTATAI

I. Festivalio tikslas

Plačių jaunimo masių įtraukimas į kultūrinį-masinių ir sportinių darbų, meninės saviveiklos išvystymas, jaunųjų fizikultūrininkų sportinio meistriškumo pakėlimas, sekmingo pasiruošimo respublikiniam jaunimo festivaliui užtikrinimas. Festivalis turi padėti geriau organizuoti jaunimo poilsį. Festivalis padės mobilizuoti rajono jaunimo jėgas aktyviai dalyvauti sprendžiant komunistinio statybos uždavinius.

II. Laikas ir vieta

Rajono festivalis pravedamas 1956 m. gegužės — birželio mėnesiais, neatitraukiant dalyvių nuo gamybos ir mokslo, išieginėmis dienomis ir kitu laisvalaikiu.

Rajono festivalis pravedamas dviem turais:

Pirmas turas — kolūkiuose, mokyklose, įmonėse, įstaigose, MTS iki birželio mėn. 10 d.

Antras turas — rajono festivalis — birželio mėn. 16—17 dienomis.

III. Vadovavimas

Rajono festivalio pravedimui vadovauja rajoninis organizacinis komitetas. Festivalio pravedimui įmonėse, organizacijose, kolūkiuose, mokyklose sudaromos komisijos.

IV. Programa

Rajono festivalio programa numatoma sekanti:

A. MENINĖS SAVIVEIKLOS PROGRAMA

1. Choras.
2. Vokaliniai numeriai: solo, duetai, trio ir kt. iki okteto.
3. Numeriai su įvairiais muzikiniais instrumentais (solo ir maži ansambliai iki 8 žmonių).
4. Deklamacijos.
5. Orkestrai — liaudies instrumentų, estradiniai.
6. Sokių kolektyvų iki 16 žmonių numeriai.
7. Meninės saviveiklos kolektyvų su estradiniu, cirkinio, akrobatiniu repertuaru numeriai.

8. Jaunųjų kompozitorių, literatų, dailininkų, taikomosios dailės, foto meno mėgėjų kūryba.

9. Dramos kolektyvų numeriai.

B. SPORTINIŲ VARŽYBŲ PROGRAMA:

- a) Lengvoji atletika:
 1. 100 m bėgimas — jaunuoliams, jaunuolėms.
 2. 500 m bėgimas — jaunuoliams.
 3. 800 m bėgimas — jaunuoliams.
 4. Estafetė 4x100 jaunuoliams ir jaunuolėms.
 5. Diskas — jaunuoliams ir jaunuolėms.
 6. Rutulys — jaunuoliams ir jaunuolėms.
 7. Suolis į tolį — jaunuoliams.
 8. Suolis į aukštį — jaunuolėms.
- b) Dviratis, pravedamas stadione ratu.
- c) Boksas.
- d) Stanga.
- e) Motociklų lenktynės.
- f) Tinklinis.

Pastaba: Meninės saviveiklos kolektyvai programas ruošia ne elgesnes kaip 1,5 val., neskaitant sportinių varžybų.

V. Dalyviai

Festivalyje gali dalyvauti kolūkių, mokyklų, įstaigų ir kitų organizacijų meno saviveiklos ir sporto kolektyvai.

Kiekvieno kolektyvo meninės saviveiklos bei sporto grupės turi būti apsirengę: meno saviveiklos kolektyvų dalyviai turi būti tautiniais rūbais, sportininkai — sportine apranga, dramos ratelio nariai — pjesių veikėjų kostiumais.

VI. Pasiruošimas festivaliui ir jo pravedimas

Pasiruošimo festivaliui dienomis išvystomas platus darbas įtraukiant jaunimą į meninę saviveiklą ir sportą:

sudaromi nauji muzikiniai, choro, šokių kolektyvai, sporto šakų sekcijos; pravedamas darbas remontuojant klubus-skaityklas ir bibliotekas, sutvarkant parkus, sodus, apželdinant medžiais ir gėlėmis prie kultūrinių įstaigų ir mokyklų esančias teritorijas.

Meninės saviveiklos kolektyvų ir solistų repertuarui parenkami kūriniai, vertingi idėjiniu ir meniniu atžvilgiu, aktualūs savo tematika ir atitinkantieji atlikėjų lygį.

Pagrindinės repertuaro temos — tarybinių žmonių patriotizmas, tautų draugystė, jaunimo dalyvavimas kovoje už žemės ūkio, pramonės, kultūros, šalies gynybinės galios pakėlimą, jo darbas, gyvenimas, butis, mūsų šalies jaunimo poilsis, tarybinio jaunimo dalyvavimas kovoje už taiką.

Rajono festivalis pravedamas masinių priemonių forma.

Rajono festivalis vyks dvi dienas.

Pirmą dieną vyks dramos, solo, deklamatorių, ansamblių, jaunųjų kompozitorių pasirodymai ir sportinės varžybos. Pirmos dienos festivalis baigiamas masinėmis vaikštybėmis su fakelais, dainomis ir muzika ir visų dalyvių iškyla į ežerą su laiveliais, o po to pasilinksminimu prie laužo.

Orgkomitetas išaiškina festivalio konkurso nugalėtojus ir apdovanoja juos diplomais bei asmeninėmis dovanomis.

VII. Festivalio lėšos

Festivaliai kolūkiuose, mokyklose, įmonėse ir įstaigose pravedami turimų meninės saviveiklos lėšų sąskaita. Festivalio pravedimo fondas sudaromas iš kolūkių, žinybų bei profsąjungų skiriamų lėšų, taip pat iš pajamų už metalo laužą ir makulatūrą, apmokamus meninės saviveiklos koncertus, realizuojant festivalio ženklelius.

Orgkomitetas

DVIRATININKŲ LENKTYNĖS

M. Melnikaitės v. vidurinėje mokykloje įvyko tarpklasienės komandinės dviračių lenktynės, kuriose dalyvavo aštuonios komandos. Berniukai važiavo 25 km, mergaitės 10 km.

Pirmąją vietą iškovojo VIII „b“ klasės dviratininkai. Individualiai geriausias rezultatus parodė abiturientas E. Marcinkevičius, įveikęs 25 km nuotolį per

51,04 min., ir A. Atajevaitė (IX klasė). 10 km distanciją ji nuvažiavo per 27,16 min.

A. Valskys

Redaktorius
L. RUDASEVSKIS